

[Socialministeren.]

dette i forbindelse med det tilsagn, jeg gav om, at jeg nøje ville følge udviklingen, og at jeg, når mulighederne foreligger, vil søge gennemført en automatisk regulering, vil jeg håbe, når man også har diskuteret det i udvalget, at vi erkender, hvordan de faktiske forhold er på dette område.

Med hensyn til førtidspensionen lå det med de bemærkninger, der faldt herom, ligesom i luften — det blev måske endda direkte antydet — at det var nok ikke noget, der kom før ad åre, når vi så resultatet af det arbejde, som socialreformkommissionen er i gang med. Jeg er enig i, at løsningen af dette spørgsmål om førtidspensionen haster, men det har været sagt offentligt af formanden for socialreformkommissionen, at det er bl. a. den opgave, man nu, da første betænkning er afleveret, hurtigst muligt går i gang med. Vi må være klar over, som det blev anført af en af de andre ærede ordførere, at ligesom vi må forlange at få en grundig, saglig behandling af afgørende spørgsmål, så kan vi ikke uden videre indføre nye ordninger her, for der er jo forskellige veje, vi kunne gå. Det, jeg tænker på, er, at vi kunne f. eks. rejse spørgsmålet, om det var de lægelige betingelser for tilkendelse af invalidepension, vi skulle lempe, men det ville jo kræve omfattende overvejelser både om niveau og fradragsregler og om forholdet til enkepension, om administration osv. Vi kunne også gå en anden vej, idet vi snarere vendte vores tanker i retning af det svenske omstillingsbidrag, men også her er der væsentlige problemer, som må belyses, med hensyn til afgrænsning af personkredsen og forholdet til dagpenge under arbejdsløshed og underholdshjælp under revalidering osv., osv.

Jeg kan tilsige fuld velvilje til, at vi snarest muligt får alle disse problemer belyst igennem socialreformkommissionens arbejde, og vi følger fra regeringens side, som det blev nævnt i åbningstalen, disse spørgsmål med stor interesse.

Måske må jeg til sidst føje til, at hvad vi senere på folketingsåret kommer til at diskutere, den kommende administrative struktur inden for det sociale og sundhedsmæssige område, skulle vel også give os en bedre koordinering mellem afgørelserne om

revalidering og pension. Det er også ting, vi må tage med i disse overvejelser.

Bundvad: Jeg vil gerne til hr. Asger Jensen sige, at jeg ikke bebrejdede de konservative, at de i sin tid har stillet deres forslag om en forhøjelse af folkepensionen til 60 pct., for det tror jeg nok man vil stå ved endnu, i hvert fald udadtil. Men det, hr. Asger Jensen gjorde, var at angribe vort forslag om finansieringen, og det er identisk med de konservatives. Det måtte vi mene var en overgangsform for — dengang vi lavede det — at opnå flertal i dette ting. Det er da også mit svar til hr. Asger Jensen, når han taler om, at vi fører en anden politik i opposition. For det reelle er jo, at såfremt vi ikke havde skiftet regering, ville der være kommet et forslag fra regeringen baseret på den skitse, som nu ligger, og med det ønske og håb, at de konservative havde stået ved deres forslag. Men allright, de er flyttet fra det.

Men de taler stadig væk — og det gør jo alle partierne — om ønskeligheden af at få dannet fonds til investering i erhvervslevet og på anden måde til støtte. Det har tidligere været udtalt, at måske kunne man spænde pensionsvognen for opsparingen. Det har også været antydet her i dag. Det lå også i de konservatives forslag for to år siden. En fond på ca. 5 milliarder kr., som findes i vort forslag nu. Jeg tror, at når vi sætter os til at tænke nærmere over det, så er det nok klogt alligevel ikke at gå for hårdt til det, for vi skal jo trods alt den vej ud både for at forhøje pensionerne og for at tjene opsparingen. Der er nok ingen vej udenom.

Til ministeren vil jeg godt sige, at man kan ikke kæde spørgsmålet om den demonstration, der kommer i dag angående åndssvageforsorgen, sammen med spørgsmålet om den kommende pensionsordning. Vedrørende åndssvageforsorgen drejer det sig om, hvorvidt den ramme, ministeren har i år, er stor nok, eller hvor meget der er stillet til rådighed for åndssvageforsorgen. Men det, der tales om her, det er de kommende års forbedring af folkepensionerne, som skal have deres egen finansiering, og som ikke behøver at berøre de ønsker, ministeren og vi andre kan have om stadig væk